

ایران، قدرت جهانی

ایران از یک قدرت منطقه‌ای به یک قدرت جهانی مبدل میشود و در

سیاست و اقتصاد بین‌المللی نقشی فزاینده ایفا میکند.

وقطع نفوذ حامیان قدرتمند آنها سرچشمه می‌گیرد. به‌عین‌جهت در این بررسی پیش‌از آنکه به بحث درباره اهمیت نقش جدید ایران در سیاست و اقتصاد بین‌المللی پردازیم پیروزی های نفتی سال گذشته را که زیربنای موفقیت های بعدی ایران در صحنه سیاست جهانی است باختصار بررسی میکنیم.

لغو قرارداد ایران و کنسرسیوم نفت، که مقدمات آن از آغاز سال گذشته فراهم شده و در مرداد ماه به نتیجه رسید نخستین پیروزی بزرگ سیاسی و اقتصادی ایران در سال ۱۳۵۲ بشمار می‌آید، زیرا با موفقیت در اعواین قرارداد و پایان دادن به تسلط ۷۰ ساله کمپانیهای نفتی بر صنایع نفت ایران و بالاخره انتقال کامل اختیار اداره صنعت نفت بدست ایسرا نی-ایران در میان کشور های صادرکننده نفت از موقعیت استثنائی و ممتازی برخوردار گردید و در چنین موقعیتی رهبری مبارزه کشورهای صادر کننده نفت را برای احقاق حقوق حقه خود از کمپانیهای نفتی و حامیان قدرتمند آنها بدست گرفت. کمتر از سه ماه پس از لغو قرارداد کنسرسیوم و انتقال کامل اختیار اداره صنعت نفت بدست ایران بود که شاهنشاه ایران روش

ایران، سال نورا با درخششی بی‌نظیر در صحنه سیاست و اقتصاد بین‌المللی آغاز کرده است. موفقیت‌هایی که طی یکسال گذشته در استقرار حاکمیت کامل ایران بر صنعت نفت و سلب قدرت و اختیار کمپانیهای نفتی در تعیین قیمت نفت بدست آمد و در نیمه دوم سال گذشته به دوبرابر افزایش قیمت نفت انجامید از یکسو مقام و موقعیت رهبری ایران را در جمع کشور های صادرکننده نفت تثبیت کرد و از سوی دیگر با افزایش بیسابقه درآمد ایران از نفت، کشور ما در چنان موقعیتی قرار گرفت که نه تنها میتواند در راه توسعه صنعتی و اقتصادی خود با گاه‌های غول‌آسا به جمع ثروتمندترین و پیشرفته‌ترین کشورهای جهان به پیوندد، بلکه میتواند در راه حل مشکلات سایر کشورهای جهان اعم از پیشرفته و در حال توسعه نقش مؤثری ایفا نماید.

رهبری در مبارزات نفتی

موقعیتی که امروز در صحنه سیاست و اقتصاد بین‌المللی نصیب ملت ایران شده از پیروزیهای پایایی ایران در احقاق حق از کمپانیهای نفتی

۱۹۷۳ بین دو سه دلار نسبت به انواع مختلف نفت در نوسان بود از آغاز سال جاری مسیحی به بیش از یازده دلار رسید، که در حدود هفت دلار آن عاید کشورهای صادر کننده نفت میگردد. باین ترتیب درآمد ایران از نفت که در سال ۱۹۷۳ در حدود سه میلیارد دلار برآورد شده در سال ۱۹۷۴ به بیش از پانزده میلیارد دلار بالغ میگردد که با افزودن آن بر ارزش سایر تولیدات و درآمد های کشور، درآمد سرانه هر ایرانی تا پایان سال جاری از مرز هزار دلار نیز خواهد گذشت.

افزایش درآمد ایران و سایر کشورهای صادر کننده نفت با چنان ابعادی که تا یکسال قبل حتی در تصور کسی هم نمی گنجید همراه با امکانات وسیعی که برای اجرای طرح های عظیم عمرانی و توسعه صنعتی و اقتصادی این کشورها فراهم میسازد، مسئولیت هائی نیز در سطح بین المللی برای این کشورها بوجود می آورد، که ایران در مقام رهبری کشورهای صادر کننده نفت برای احقاق حقوق خود پیش از آنان به این مسئولیت ها وقوف یافته و نه فقط خود در قبول این مسئولیت ها پیشقدم شده بلکه سایر کشورهای صادر کننده نفت را نیز با حسن تدبیر بدنبال خود کشانده است...

نقش ایران در حل مشکلات اقتصادی

جهان

هنگامیکه قیمت نفت در نیمه دوم سال گذشته در دو مرحله به حدود چهار برابر اوائل سال افزایش یافت هم کشورهای بزرگ صنعتی مصرف کننده نفت وهم ممالک فقیر و در حال توسعه سخت مضطرب و نگران شدند. به موجب آماري که در ژانویه گذشته از طرف سازمان

های گذشته تعیین قیمت را که مستلزم جلب موافقت و رضایت کمپانیهای نفتی در تعیین قیمت نفت بود ملغی کردند و کشور های دیگر صادر کننده نفت حوزه خلیج فارس نیز به پیروی از از شاهنشاه تصمیم گرفتند روش های گذشته تعیین قیمت نفت را کنار گذاشته بهای نفت را بطور یکجانبه و بر اساس عرضه و تقاضا و حفظ قدرت خرید نفت در برابر مصنوعات و کالاهای صادراتی ممالک صنعتی تعیین نمایند.

در مهر ماه گذشته وزیران دارائی و نفت کشورهای صادر کننده نفت خلیج فارس که برای تعیین قیمت نفت در کویت گرد آمده بودند بالاتفاق پیشنهاد شاهنشاه ایران را درباره روش جدید تعیین قیمت نفت تایید نمودند و ضمن افزایش قیمت نفت خلیج فارس از سهم غیر عادلانه ای که نصیب کمپانیهای نفتی میشد کاستند. در نتیجه این تصمیم درآمد کشورهای صادر کننده نفت در حوزه خلیج فارس در حدود هفتاد درصد افزایش یافت و کمپانیهای نفتی که در برابر عمل انجام شده ای قرار گرفته بودند چاره ای جز تسلیم و رضا ندیدند.

دومین افزایش قیمت نفت که آنهم تحت رهبری شاهنشاه ایران و راهنمایی و ارشاد مستقیم معظم له آغاز و اعلام شد، درآمد کشور های صادر کننده نفت را که یکبار در مهر ماه گذشته تا هفتاد درصد افزایش یافته بود یکبار دیگر از اول ژانویه سال ۱۹۷۴ تا دو برابر افزایش داد. کنفرانس کشورهای صادر کننده نفت که روزهای اول و دوم دیماه گذشته در تهران تشکیل شد پیشنهاد شاهنشاه ایران را در مورد افزایش قیمت اعلان شده نفت خلیج فارس تا حدود دو برابر قیمت اعلان شده قبلی مورد تایید قرار داد و باین ترتیب قیمت هر بشکه نفت خلیج فارس که تا اواخر سال

آنرا ندارند خود خطری برای نظام پولی بین‌المللی ایجاد مینمود(۱) شاهنشاه ایران با توجه به مجموع این مشکلات در همان روزی که تصمیم افزایش قیمت نفت را اعلام نمودند امکان تشکیل بانک یا موسسه‌ای را از طرف کشور های صادر کننده نفت برای کمک به کشور های نیازمند و در حال توسعه عنوان فرمودند. این پیشنهاد در کنفرانس فوق‌العاده اوپک در ژنو نیز مورد تأیید قرار گرفت.

لیکن شاهنشاه ایران در جریان بررسی موضوع تشکیل بانک اوپک از طرف کارشناسان سازمان کشورهای صادرکننده نفت طرح جامع‌تری بر زمینه تشکیل یک موسسه مالی بیطرف بین‌المللی برای کمک به کشورهای در حال رشد پیشنهاد نمودند که با استقبال محافل بین‌المللی مواجه شد و رؤسای بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول ضمن مسافرتی که در اواخر سال گذشته به تهران نمودند آمادگی خود را برای مشارکت در اجرای این طرح اعلام داشتند.

اهمیت طرح تشکیل موسسه مالی بین‌المللی که بنام مبتکر آن « طرح پهلوی » لقب گرفته اینست که این طرح نه فقط حل مسائل و مشکلات کشورهای در حال رشد و نیازمند جهان سوم را از بهترین و سالم‌ترین طریق ممکن پیش بینی میکند، بلکه حل مسائل و مشکلات کشورهای صنعتی و بمعنی اعم کلمه سلامت اقتصادی جهان را نیز در بر میگیرد.

تفاوت و برتری های طرح جدید تشکیل موسسه مالی بین‌المللی بر طرح اولیه تشکیل بانک اوپک باختصار از این قرار است.

موسسه و همکاری اقتصادی انتشار یافت با افزایش قیمت نفت از آغاز سال ۱۹۷۴ فقط کشورهای اروپای غربی قریب ۳۹ میلیارد دلار بیش از سال گذشته باید برای خرید نفت بپردازند و این رقم پرداخت اضافی در مورد آمریکا بیش از ۱۵ میلیارد دلار و در مورد ژاپن در حدود ۱۳٫۵ میلیارد دلار بر آورده شده است که در موازنه پرداخت های این کشورها اختلالات شدیدی بوجود خواهد آورد.

از طرف دیگر کشورهای فقیر و در حال رشد جهان که مصرف مواد نفتی و سوختی خود را باید از خارج وارد نمایند با افزایش قیمت نفت دچار وحشت و نگرانی شدیدی شدند، زیرا افزایش پرداخت های این کشور ها ع در مقایسه با درآمد ملی و حجم مبادلات بازرگانی آنها ارقام درشتی را تشکیل میدهد و نرخ اندک رشد اقتصادی آنها را بخطر می افکند. کشورهای در حال توسعه علاوه بر این با خطر دیگری هم روبرو شدند و آن افزایش بهای مصنوعات و کالاهای صادراتی کشورهای صنعتی بود که ممالک فقیر را از دو جهت در منگنه قرار داد و کلیه برنامه های رشد و توسعه آنها را با خطر نابودی مواجه ساخت.

از سوی دیگر کشورهای صادرکننده نفت نیز در نتیجه افزایش بی سابقه درآمدهای خود در چنان وضعی قرار گرفتند که نه فقط اکثر آنها ظرفیت مصرف چنین درآمدهای را نداشتند بلکه انباشته شدن این درآمدها در دست رهبران کشورهای کوچک و کم جمعیتی که توانایی خرج

۱ - به موجب برآورد هایی که شده درآمد نفت عربستان سعودی در سال ۱۹۷۴ به قریب ۲۰ میلیارد

دلار، درآمد کویت به ۷٫۸ میلیارد دلار، درآمد لیبی ۵٫۶ میلیارد دلار و درآمد شیخ نشین کوچک

ایوئیتی به بیش از ۳ میلیارد دلار بالغ خواهد شد.

زبان‌های وارده بر آنها از جهت افزایش قیمت نفت در مد نظر داشت، در حالیکه موسسه مالی پیشنهاد شده از طرف شاهنشاه ایران حل مشکلات کشورهای در حال رشد و جهان‌صنعتی را تا ما در نظر می‌گیرد و پولی که برای کمک به کشورهای در حال رشد اختصاص داده می‌شود در واقع صرف خرید کالاها و خدمات از کشورهای صنعتی می‌گردد که خود کمک بزرگی به رفع مشکلات اقتصادی این کشورها بشمار می‌رود. نکته‌ایکه نباید فراموش کرد اینست که حل مشکلات اقتصادی و مالی کشورهای پیشرفته صنعتی با مال بسود کشورهای تیاژمند و در حال توسعه می‌باشد. زیرا اگر از راه‌های معقول و منطقی برای حل مشکلات کشورهای صنعتی و رفع کسرموازنه پرداخت‌های آنها کمک نشود، کشورهای صنعتی چاره‌ای جز افزایش بهای مصنوعات و کالاهای صادراتی خود نخواهند داشت و این افزایش بردوش کشورهای مصرف‌کننده جهان سوم تحمیل خواهد شد...

هنگام طرح پیشنهاد شاهنشاه ایران درباره تشکیل یک موسسه مالی بین‌المللی برای کمک به کشورهای در حال رشد به‌ضی از کشورهای عربی خط مشی جداگانه‌ای اتخاذ کرده و منزهه تشکیل یک بانک عربی یا موسسه‌ای را که منحصرأ به کشورهای مسلمان کمک نماید ساز کرده بودند، ولی این اقدامات بجائی نرسید و کنفرانس کشورهای صادرکننده نفت که روز هفتم آوریل (۱۸ فروردین) در ژنو تشکیل شد طرح پیشنهادی شاهنشاه ایران را با اتفاق آراء مورد تصویب قرارداد و آقای دکتر آموزگار وزیر دارائی ایران که ریاست اجلاس به او یک را در ژنو برعهده داشت پس از پایان این کنفرانس در راس هیئت نمایندگی ایران در مجمع عمومی فوق‌العاده سازمان ملل متحد برای رسیدگی به مسائل مربوط به مواد اولیه و

۱- در بانک اوپک با صندوقی که قرارداد بود از طرف کشورهای صادرکننده نفت برای کمک به کشورهای در حال توسعه تشکیل شود تنها کشورهای صادرکننده نفت سرمایه‌گذاری می‌کردند و کمک این کشورها به ممالک در حال رشد بیهانه‌ای بدست کشورهای پیشرفته صنعتی میداد تا شانه از زیر بار تعهدات قبلی خود برای کمک به کشورهای در حال توسعه خودداری نمایند. در حالیکه موسسه مالی بیطرفی که به پیشنهاد شاهنشاه تشکیل می‌شود، کشورهای پیشرفته صنعتی را نیز مانند کشورهای صادرکننده نفت در گروه ممالک کمک‌دهنده قرارداد و آنها را وادار می‌سازد مانند کشورهای صادرکننده نفت برای کمک به ممالک در حال رشد تعهداتی بپذیرند.

۲- در بانک اوپک بیشتر کمک‌های نقدی به کشورهای در حال رشد برای جبران اضافه پرداخت‌های آنها از بابات نفت مورد نظر بود، در حالیکه در موسسه مالی پیشنهادی شاهنشاه ایران پرداخت کمک منوط به ارائه طرح‌های عمرانی و تأیید این طرح‌ها از طرف کارشناسان موسسه می‌باشد و قسمتی از این کمک‌ها نیز بصورت جنسی، یعنی کالای صنعتی و مواد اولیه مورد احتیاج کشورهای در حال رشد به آنها تحویل خواهد شد. مزیت این روش بر روش قبلی کاملاً روشن و آشکار است. زیرا سابقه نشان داده است که کمک‌های نقدی در کشورهای در حال رشد که غالباً سازمان اداری مرتبی ندارند بجای خود خرج نشده و گاه حیث و میل گردیده است، در حالیکه کمک به اجرای طرح‌های عمرانی معین با تحویل کالاهای مصرفی و سرمایه‌ای همیشه نتایج مطلوبی بیار آورده است.

۳- بانک اوپک فقط حل مشکلات کشورهای در حال رشد را، آنها در زمینه محدود جبران

میگیرند و می‌توانند در حل مشکلات جهان سوم نقش موثری ایفا نمایند.

ایران در نقش رهبری این گروه از کشورها که کم‌کم بنام جهان چهارم از آنها نام برده می‌شود از هم‌اکنون بر نامه‌های متنوعی را برای حل مشکلات ممالک در حال توسعه و حتی توسعه یافته بموقع اجرا گذاشته که کمک‌های چند جانبه و دو جانبه به کشورهای در حال توسعه و تقویت بانک جهانی و صندوق بین‌المللی پول برجسته‌ترین نمونه آنست:

علاوه بر رقم یک میلیارد دلاری که ایران در سال ۱۹۷۴ برای تأسیس موسسه بین‌المللی کمک به امر توسعه در سطح جهانی و یا بصورت خرید اوراق قرضه از بانک جهانی و کمک به صندوق بین‌المللی پول پرداخت خواهد نمود، میزان کمک‌های مالی و اقتصادی مستقیم ایران به کشورهای نیازمند در حال توسعه - که بموجب قراردادهای دو جانبه بصورت وام و اعتبار یا کمک بلاعوض پرداخت خواهد شد - قریب پانصد میلیون دلار برآورد شده است. از طرف دیگر ایران در نظر دارد در سال ۱۹۷۴ در حدود یک هزار و پانصد میلیون دلار برای سفارشات خود به کشورهای صنعتی پرداخت نماید و بالاخره تصمیم دولت ایران درباره بازپرداخت قریب یک میلیارد دلار از وام‌های دریافتی سابق هم در دفع کمبود نقدینگی بین‌المللی و برطرف ساختن مضیق مالی سازمانها و کشورهای وام دهنده نقش موثری ایفا خواهد نمود.

بطور خلاصه ایران در سال ۱۹۷۴ در حدود چهار میلیارد دلار از درآمد نفتی خود را بصورت

انرژی حضور یافت تا طرح تشکیل موسسه کمک به کشورهای نیازمند را نه فقط از طرف ایران بلکه از طرف گروهی از کشورهای صادر کننده نفت اعلام نماید.

ایران، رهبر «جهان چهارم»

تحولاتی که در یکسال گذشته و اوائل سال جاری در مسئله نفت در سطح بین‌المللی روی داده نقش رهبری ایران را در جمع کشورهای صادرکننده نفت به ثبوت رسانیده و کشورهای بزرگ مصرف‌کننده نفت اکنون در مورد ایران نه فقط بعنوان یک کشور بزرگ صادرکننده نفت بلکه بمانند قدرتی که می‌تواند در خط مشی سایر کشورهای صادرکننده نفت نیز نقش تعیین کننده‌ای داشته باشد حساب میکنند.

در تفسیرها و اظهار نظرهایی که اخیراً درباره نقش جدید ایران در سیاست و اقتصاد بین‌المللی در مطبوعات جهان منتشر شده از ایران بعنوان «خالق جهان چهارم» و رهبر گروه جدیدی از کشورهای جهان نام برده شده است. جهان چهارم (۱) در این تعبیر به کشورهای ثروتمند صادرکننده مواد اولیه اطلاق میشود که فعلاً کشورهای صادرکننده نفت را شامل میگردد. این کشورها که تاکنون در جمع کشورهای جهان سوم از آنها نام برده می‌شد از این بیعت با درآمد هنگفتی که از نفت بدست می‌آوردند بدون اینکه لزوماً از نظر صنعت و تکنولوژی پیک کشورهای پیشرفته صنعتی یا «جهان اول» برسند از نظر ثروت ملی و درآمد سرانه در ردیف کشورهای پیشرفته قرار

۱ - اصطلاح جهان چهارم، تکمیل اصطلاحاتی است که درباره گروههای سه گانه کشورهای جهان، یعنی ممالک پیشرفته سرمایه داری (جهان اول) ممالک سوسیالیستی (جهان دوم) و کشورهای در حال رشد غیر کمونیست (جهان سوم) معمول و متداول است.

کرد و نیروهای نظامی ایران با شرکت در جنگ علیه شورشیان دلفار، در عمان برای نخستین بار در خارج از مرزهای ایران به نبرد پرداختند. تقویت نیروی نظامی ایران و پرداخت بیش از دو میلیارد دلار برای خرید سلاحهای مدرن طبعا واکنشهای مخالفی هم بوجود آورد، ولی شاهنشاه ایران طی چند مصاحبه مطبوعاتی با ذکر شواهد و دلایل قاطع و غیر قابل انکاری از تدارکات و وسع نظامی در کشورهای همسایه ایران و تحریکاتی که برای برهم زدن آرامش و امنیت خلیج فارس بعمل می آید لزوم تقویت هر چه بیشتر نیروی دفاعی ایران را تاکید و نقش ارتش ایران را بعنوان پاسدار صلح و امنیت در این منطقه توجیه فرمودند.

شاهنشاه ایران طی مصاحبههای مطبوعاتی خود در سال گذشته چندین بار این نکته را یادآوری فرموده اند که ایران بزودی به یکی از پنج یا شش قدرت بزرگ جهان تبدیل خواهد شد و مقدمات رسیدن به چنین مقام و موقعیتی در دهه آینده چه از نظر اقتصادی و چه از نظر نظامی فراهم آمده است.

از نظر اقتصادی، درآمد ملی ایران در سال جاری از مرز سی میلیارد دلار میگذرد و درآمد سرانه هر ایرانی به یک هزار دلار که در مقایسه با درآمد سرانه اکثریت کشورهای جهان سطح بالایی محسوب می شود خواهد رسید. باین ترتیب ایران از هم اکنون از نظر اقتصادی یکی از بیست کشور درجه اول جهان بشمار می آید لیکن با برنامههایی که در دست اجرا است و بهره برداری از منابع غنی معدنی کشور مانند مس، سطح تولید ناخالص ملی بسرعت بالا خواهد رفت و با اینکه پیش بینی می شود با نسبت افزایش جمعیت در ایران (حتی با اجرای موفقیت آمیز برنامه تنظیم خانواده) جمعیت ایران تا سال ۱۹۸۰ از چهل میلیون نفر تجاوز خواهد کرد درآمد

وام و اعتبار یا کمک به کشورهای در حال رشد، یا سفارش خریدهای آینده و بازپرداخت وامهای گذشته به کشورهای در حال رشد یا ممالک صنعتی و سازمانهای مالی بین المللی پرداخت خواهد نمود و اگر بر این رقم خریدها و معاملات جاری ایران با کشورهای مختلف جهان را بیافزاییم سهم عظیم ایران در حل مسائل و مشکلات اقتصادی جهان در سال ۱۹۷۴ بیش از پیش روشن خواهد شد.

ابعاد جدید سیاست خارجی ایران

در پرتو سیاست مستقل ملی، ایران در عرض ده سال گذشته در صحنه سیاست بین المللی مقام و موقعیت استواری بدست آورده و با اکثریت قریب با توافق کشورهای جهان اعم از شرق و غرب یا غیر متعهد و بیطرف بهترین روابط را برقرار نموده است. اکنون با استحکام وضع اقتصادی و افزایش درآمد ملی و تقویت نیروی نظامی، که بموازات هم پیش میرود، ایران در حل مسائل و مشکلات خاورمیانه و همسایگان دور و نزدیک آسیائی نیز نقش موثری بازی میکند و در بیرون از مرزهای خود نیز نقشی فزاینده برعهده میگیرد.

سخنان اخیر شاهنشاه ایران درباره تشکیل یک بازار مشترک آسیائی، لزوم تشریک - مساعی کشورهای ساحل اقیانوس هند در آسیا و آفریقا برای قطع مداخلات و رقابتهای قدرتهای بزرگ در این اقیانوس و تأیید انعقاد یک پیمان امنیت آسیائی بشرط شرکت جمهوری خلق چین در امضای این پیمان ابعاد وسیع و تازه سیاست خارجی ایران را نمایان میسازد. در سال گذشته ایران با خرید مدرنترین و آخرین انواع سلاحهای جنگی نقش خود را بعنوان بزرگترین قدرت نظامی منطقه تثبیت

سرايه مردم ايران در آن تاريخ رقمی در حدود دو برابر ميزان فعلی خواهد بود.

از نظر نظامی ، ايران هم اکنون بزرگترین قدرت نظامی منطقه بشمار می آید و این قدرت با توجه به اوضاع واحوال کنونی منطقه و جهان از نظر کیفی و کمی در افزایش خواهد بود ، البته اگر روزی برنامه ای برای خلع سلاح جهانی بموقع اجرا در آید و مسابقه تسلیحاتی در جهان تخفیف پیدا کند ايران از نخستین کشورهایی خواهد بود که از اجرای چنین برنامه ای استقبال خواهد نمود ، اما تا زمانیکه خلع سلاح جهانی جامعه عمل نهوشده و قدرت نظامی ضامن استقلال و امنیت هر کشوری است ايران از تقویت نیروی دفاعی خود باز نخواهد ایستاد .

شاهنشاه ايران در یکی از مصاحبه های مطبوعاتی اخیر خود در پاسخ يك روزنامه نگار هندی که انتقادات مربوط به مخارج نظامی ايران را منعکس کرده بود فرمودند : چه فرقی میان کشور من و آلمان و انگلستان یا فرانسه وجود دارد ؟ ظرف ده سال جمعیت ما معادل جمعیت فعلی انگلستان و فرانسه خواهد شد و به این ترتیب ظرف ده سال ما هم باید دارای همان قدرت نظامی باشیم که امروز فرانسه و

انگلستان یا آلمان دارا هستند ... این امری کاملاً طبیعی است و چرا که قدرت ما متناسب نباشد ؟ .. آنها امتیازات ویژه ای نسبت بما ندارند .. با اینکه اروپا بعلت سیاست تفاهم و عدم درگیری شرق و غرب باندازه ما مورد تهدید نیست چرا باید آنها به بخارج هنگفت نظامی خود ادامه دهند ؟ آیا استقلال آنها بیش از استقلال ما اهمیت دارد ؟ ..

بیانات شاهنشاه ايران گویای این واقعیت است که در پرتو سیاست مستقل ملی و موفقیت هایی که طی دهه گذشته ، و بویژه در یکسال اخیر بدست آمده است ، ايران امروز در روابط خود با کشورهای دیگر جهان از موضع قدرت سخن میگوید ، آن دوران که خط مشی سیاسی ما در نقاط دیگر جهان تعیین میشد و اصول سیاست اقتصادی ما را هم دیگران دیکته میکردند و ما را در چنان وضع و موقعی قرار میدادند که ناچار از تعقیب خط مشی تعیین شده آنها بودیم سپری شده است .

ایران بدون بیم و هراس از خشم و نادرستی قدرت متمدان و نه بخاطر خوشایندی آنان خط مشی های سیاسی و اقتصادی خود را تعیین و اجرا میکند و بر اساس سیاست مستقل ملی ، تنها مصلحت ایرانی و ملت ايران و در سطحی گسترده تر صلح جهان و آرمانهای عالی بشری را در مد نظر دارد .